

af den ærede Minister. Trangen til bedre Posthusforhold i Nykøbing er til Stede, og jeg vil bede Finansudvalget om med Interesse at tage sig af denne Sag. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtreds (S. Frøderiksen) omtalte Stationsforholdene i Nykøbing. Nykøbing var en Station, hvor han kom meget, og han havde da opdaget, at Stationsforholdene der vare alt for indnævrede. Han forundrede sig over, at disse Forhold ikke vare blevne paatalte her, da her dog gentagne Gange var blevet talt om Særnbaneforhold. Jeg sad i Nærheden af det ærede Medlem, da han udtalte sig derom, og han saa hen til mig, som om han fandt, at jeg der ikke havde varetaget min Pligt som Stedets Rigsdagsmand. Havde det ærede Medlem vidst lidt bedre Bested, saa vilde han vide, at enhver Omtale af dette Spørgsmaal er unødvendig. Allerede for 2, 3 Aar siden, da vi overtogede Holland-Falster Banen, gjorde Ministeriet opmærksom paa, at denne Overtagelse vilde medføre betydelige Udgifter; bl. a. maatte vi komme til en Udvidelse af Nykøbing Station. Siden Staten overtog de falsterke Baner, er der ogsaa foretaget omfattende Befæstninger ved dem, og det ærede Medlem vilde, hvis han havde vidst en Smule bedre Bested, vide, at Udvidelsen af Nykøbing Banegaard er et Forhold, som er under Overvejelse mellem Særnbanebestyrelsen og Ministeriet, og der er ikke Grund for mig til at omtale denne Sag, før den Plan om Udvidelsen, som er under Forhandling, ligger for.

Efter at have omtalt disse ligefrem saglige Spørgsmaal, skal jeg gaa over til at gøre nogle politiske Bemærkninger. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtreds (Jalkenstjerne) omtalte Nederlaget, vi havde lidt, og jeg forstod ham saaledes, at han mente Nederlaget ved Forliget. Han talte om Godkenden af Fæstningen o. s. v. Jeg tror, det ærede Medlem ser fuldstændig fejl paa den Ting. Det Nederlag, vi have lidt, lode vi den Gang, vi ikke kunde modsætte os Provisoriet; det Nederlag kom i 1885, da Oppositionen var ude af Stand til at forhindre Provisoriets Indførelse. Forliget har været en Opvejning, idet vi ere genindsatte i vore lovlige, grundlovmæssige Rettigheder og have faaet Bekræftelse derpaa af Ministeriet, som har sagt, at det vilde støtte sig til den Rigsdagsbeslutning, der er vedtagen i forrige Samling, og som godkender den tidligere Tilstand ved midlertidige Love, midlertidige Finanslove. Der have vi altsaa intet Nederlag lidt, men det er jo her som alle Steder, at selv om man ved en Fred gaar

ud af Krigen med tilstræffelig Opvejning med Hensyn til de tabte Rettigheder, saa er det dog altid givet, at Krigen fører Nederlag med sig, før saa vidt man ikke har kunnet forsvare sig. Det er imidlertid ikke i det Øjeblik, Opvejningen er kommen, at vi have lidt Nederlaget. — Da det ærede Medlem talte om Godkendelse af Fæstningen, støttede han sig til de Bevillinger, som vare givne til Fæstningen. Vi havde vel ikke godkendt den ved Lov, men ved de Bevillinger, vi have givet til den, sagde han. Jeg tror, det er et fuldstændigt Fejlhyn. Vi have ikke godkendt den ved Bevillinger, ikke en Gang som et Ved i vort Forvar. Det er et Spørgsmaal, som henstaar til Overvejelse sammen med Neutralitetsspørgsmaalet. Naar en gunstig Lejlighed tilbyder sig for Ministeriet, saa at det kan løse det Spørgsmaal, fremkommer Spørgsmaalet om, hvilken Plads Fæstningen skal have lige over for Neutralitetsspørgsmaalet, og da skulle vi tage det under Overvejelse. Det er klart af Beslutningens Ordlyd, at Fæstningen ikke deri er godkendt i nogen Henseende eller med et eneste Ord. Ved Bevillingen af de 50,000 Kr. til Vedligeholdelse kan den heller ikke være godkendt, thi de 50,000 Kr. ere jo bevilgede paa Grund af de store Værdier, som Fæstningen indeholder. Jeg tænker ikke paa Vedligeholdelse af Volde og Grave, men paa det uhyre kostbare Materiel, som der er til Stede, og som altid vil have nogen Værdi. Selv om Neutraliteten skulde føre med sig, at Fæstningen ikke bruges, vil dette altid have stor Værdi, og det vilde være urigtigt at forsømme dets nødvendige Vedligeholdelse. Jeg er i den Henseende enig med det ærede nyvalgte Medlem fra Langeland (Guldbrandsen), der har udtalt sig for, at det var Statsværdier, og har sagt, at han mulig maatte gaa med til at bevilge dets nødvendige Vedligeholdelse; efter min Mening er det ligefrem en Pligt, fordi disse store Værdier ikke bør forringes mere end høist nødvendigt. Det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) udtalte sig om, at han vilde gaa til Valg, ikke paa Reformerne, men paa Forliget. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke vil gaa til Valg paa Reformen, thi for at kunne gøre det, kan det ikke nytte, at man lover visse Reformen, — det kan altid blive et Spørgsmaal, om man vil holde disse Løfter, — men man maa have noget at henvise til, man maa have været med til Reformen, saa at man i Virkeligheden kan bygge paa eller rettere sagt gøre sig til af, at man er reformvenlig. Det ærede Medlem har imidlertid ikke saa meget af Reformen som bag paa